

Klemens Macewicz, Sylwia Wuszkan, Waclaw Romiński

Izbicko, woj. opolskie

Informator Archeologiczny : badania 10, 265-266

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Eksploatacja na przestrzeni około 300 m² odsłoniła relikty architektury i w oparciu o uzyskany obraz fortyfikacji dokumentowanej na głębokości od 50 do 90 cm prowadzono dalszą eksploatację w nawiązaniu do niej.

Wykopy ujawniły zarys bryły zamku o czytelnych już wymiarach, tj. długości około 36 m i szerokości 16 m /linie główne obwodu bez występów wież narożnych/. Parametry te stawiają zamek w Gródku w rzędzie najmniejszych fortyfikacji krzyżackich, zapewne o charakterze dworu obronnego, strzegącego potencjału gospodarczego folwarku. Trzy główne wykopy badawcze dostarczyły jedynie późnośredniowieczny materiał zabytkowy.

Badania będą kontynuowane.

GROJEC
woj. radomskie

patrz
wczesne średniowiecze

IŁŻA
woj. radomskie

patrz
wczesne średniowiecze

IZBICKO
woj. opolskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych, w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Mącewicz /autor sprawozdania/, mgr Sylwia Wuszkán i mgr Wacław Romiński. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko średniowieczne /XIV/XV w./.

Grodzisko położone jest pomiędzy wsiami Izbicko i Krośnicą, na skraju lasu, nad rzeką, nazwaną przez miejscową ludność "Piecową rzeką".

Badania podjęto celem ustalenia charakteru grodu, czasu jego powstania, użytkowania oraz stosunku do innych stanowisk i znalezisk luźnych występujących w najbliższej okolicy.

Wykop zwiadowczy o długości 40 m założono w północnej części obiektu. Przecięto nim połowę majdanu, fosę i wał obronny. Dzięki temu uzyskano pełną stratyografię nawarstwień tej części grodziska oraz możliwość zrekonstruowania pierwotnego wyglądu grodu.

Na majdanie poza dość grubą warstwą kulturową odkryto ślady prawdopodobnie podpiwniczonej wieży mieszkalnej, która uległa spaleni na przełomie XIV-XV wieku. Stosunkowo duża ilość materiału zabytkowego wystąpiła zarówno na majdanie jak i w obrębie pozostałych odcinków wykopu. Wśród ceramiki dominowały fragmenty naczyń datowanych na XIV wiek. Znalaziono dużą ilość polepy, węgla drzewnych i pojedyncze bryki żużla dymarkowego. Z zabytków żelaznych wystąpiły: 2 groty kuszy, 1 grot strzały, 3 noże, 1 sierp, fragment kłódki walcowatej oraz liczne gwoździe, haki, sztabki, fragmenty okuć. Szczególnie interesującym znaleziskiem był fragment figurki glinianej.

JANOWIEC n/Wisłą
woj.lubelskie
Zamek

P.P.Pracownie Konserwacji
Zabytków - Pracownia Archeo-
logiczno-Konserwatorska
Oddziału w Lublinie

Badania prowadziła mgr Maria Sydoruk. Finansowało Muzeum Kazimierza Dolnego. Pierwszy sezon badań. Zamek z XVI wieku. Materiał z okresu późnośredniowiecznego /XIV-XV w./ i nowożytny.

Badania archeologiczne na zamku mają dostarczyć danych do projektu zabezpieczenia i zagospodarowania obiektu. W minionym sezonie wykopaliskowym zrealizowano pierwszy etap prac mających na celu odsłonięcie pierwotnych poziomów użytkowych na dziedzińcu oraz muru dzielącego dziedziniec na dwie części: wschodnią i zachodnią.

Zwrócono uwagę na ewentualność istnienia starszych poziomów osadniczych poprzedzających powstanie zamku.

Założono 6 wykopów badawczych.

Wykop I w części północno-wschodniej dziedzińca zachodniego.

Wykop II i III zlokalizowano po obu stronach zachowanego fragmentarycznie muru dzielącego dziedziniec na dwie części, wspomnianą zachodnią /wykop II/ i wschodnią /wykop III/.

Wykop IV usytuowano w części południowej dziedzińca wschodniego.

Wykop V zlokalizowano na dziedzińcu zachodnim, przy kurtynie muru północnego, a wykop VI w południowej części tego dziedzińca, przy zachodnim licu muru działowego.